Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36534
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

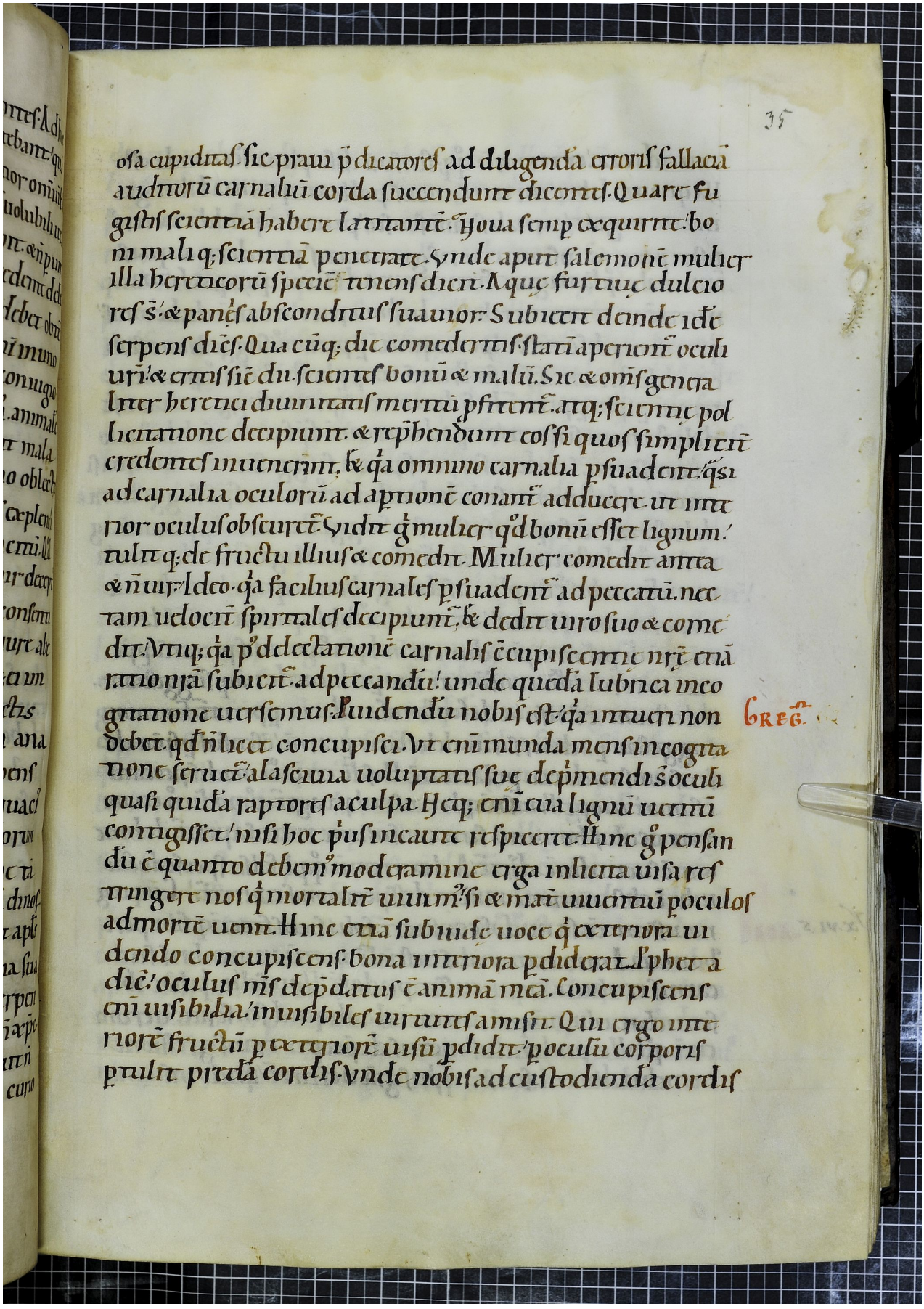

35

osa cupidras. sic prau ꝑ dicatores ad diligenda eteris fallacia
audiorū carnaliū corda succendunt dicentes. Quare fu
gisti scientia habere tam mare. Noua semp exquirere. bo
ni mali q; scientia penetrare. Vnde apte salemonē mulier
illa hereticorū speciē tenens dicit. Aquę furtiuę dulcio
res sūt. & panis absconditus suauior. Subiecit deinde id
serpens dicēs. Qua cūq; die comederitis stati aperientur oculi
uri. & eritis sicut dii scientes bonū & malū. Sic & oīs gentis
liber heretici diuinitatis mentē pfringere atq; scientię pol
licitatione decipiunt. & reprehendunt cossi quos simplicio
res credentes inuenerint. & qa omnino carnalia psuadere. qsi
ad carnalia oculorū ad aperiendā conantes adducere. ut inte
riores oculus obscurent. Videt ergo mulier qd bonū esset lignum
ad uescendū. qa placuisse carnales psuadent ad peccatū. nec
tam uidere spirales decipiunt. & dedit uiro suo & comedit. Vtiq; qa ꝑ delectationē carnalis concupiscentię nris etiā
ratio nra subiecta. ad peccandū. unde quedā lubrica inco
gitatione uersamus. Iudendū nobis est. qa intueri non GREG.
debet qd nō licet concupisci. Vt cū munda mens incogita
tione seruet. alasciua uoluptatis sue depmendi sōcupi
quasi quida raptores a culpa. Hęc; cū cuā lignū uetitū
contigisset. nisi hoc ꝑ sui incaute respiceret. Hinc ergo ꝑpensan
du ē quanto debem moderamine erga inlicita uisa res
tringere nos q mortalitatē uitam. si & mā uitiorū poculos
ad mortē uenit. Hinc cnā subinde uoce q exteriora ui
dendo concupiscens. bona interiora pdiderat. Ipheta
dic. oculus mis depredatus ē animā mea. Concupiscens
eni uisibilia. inuisibiles uirtutes amisit. Qui ergo inte
riorē fructū p exteriorē uisū pdidit. poculū corporis
ꝑtulit predā cordis. Vnde nobis ad custodienda cordis